

kompensere landbruget, således at effekten i Danmark er nul, bortset fra at det nu er de danske skatteydere, der betaler til landbruget, hvor det tidligere var EU, der betalte til landbruget? Er det ikke en særdeles dårlig handel?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Svaret er nej. Det er ikke rigtigt forstået. Jeg har prøvet at forklare det to gange nu, og jeg vil gerne prøve en tredje gang, men starte omvendt og sige: Dette lovforslag er svaret på dansk landbrugs situation her og nu, hvor man reducerer tilskuddet med 60 mio. kr. Vi reducerer grundskylden med 60 mio. kr., og så er det neutralt.

Vi går ind for en reduktion af EU's samlede tilskud, men det er klart, at det vil stille situationen helt anderledes. Vi har det synspunkt, at vi vil kompensere, hvis EU reducerer sit direkte landbrugstilskud til alle medlemslande, for så har vi en ny situation. Men der kan slet ikke blive tale om at kompensere beløbet nationalt. Vi er imod nationale tilskudsordninger til landbruget, hvis jeg kan sige det på den måde.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg blev lidt forvirret over at høre hr. Christian Wedell-Neergaards svar, for hr. Christian Wedell-Neergaard siger, at det skal være et samlet EU, der skal foretage det, ellers vil man ikke gøre det. Men er det ikke et samlet EU, der har vedtaget at nedsætte tilskuddet og lave de nye ordninger? Og hvorfor skal der så kompenseres?

Har man virkelig prøvet at gøre meget ud af økonomisk ansvarlighed i regeringen? Har man virkelig regnet på konsekvenserne, hvis der sker det, at fødevareministeren argumenterer i EU for, at EU-støtten til landbrugsordningerne skal nedsættes, gennem EU, og de danske skatteborgere så skal kompensere landbruget for det, indtil støtten er fuldstændig afskaffet? Havde man virkelig regnet det igennem, da man lavede regeringsgrundlaget?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu tror jeg ikke, der er nogen grund til hr. Ole Glahns forvirring, og hr. Ole Glahn plejer heller ikke at være forvirret. Der står jo i lovforslaget, hvordan det hænger sammen, og derfor siger jeg også, at nu spørger man til en teoretisk situation, som kan opstå. Men i den situation kan man jo

ikke og skal heller ikke kompensere fra dansk side, for så konkurrerer samtlige EU-lande jo på lige vilkår. Alle har fået afskaffet det direkte EU-tilskud. Det er den situation, som kan opstå, og så er vi ude af tilskudsræset, for det er klart, at alle lande bliver ligestillet på den måde. Men det er vigtigt, at med hensyn til ligestilling skal man ikke foretage sig noget i Danmark, som stiller dansk landbrug dårligere end andre landes, og derfor har vi også besluttet os for at reducere grundskylden.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg forstår godt, at hr. Christian Wedell-Neergaard nu taler om den set med vores øjne – vi, der ønsker landbrugsordningerne i EU afskaffet – ideelle situation. Men vejen frem til den situation kan jo medføre, at landbrugsstøtten gradvis nedsættes, og jeg har ikke hørt hr. Christian Wedell-Neergaard sige, at der ikke skal kompenseres over ejendomsskatterne, så længe der er penge til det. Det er 1 mia. kr., vi taler om, og hvis der ikke er penge til det længere, skal man måske kompenseres andre steder fra.

Men jeg vil gerne høre hr. Christian Wedell-Neergaards mening om dette: Hvis man hele vejen hen imod afskaffelse af ordningen skal kompensere landbruget, kan det så ikke få den konsekvens, at når man skal forhandle nedsættelse af EU-støtten, kan man komme i en situation, hvor regeringen siger, at det bliver for dyrt, fordi skatteyderne skal betale den kompensation?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

CAP-reformen, som er en individualisering af EU-tilskuddet, betyder jo et gradvis fald af EU-tilskuddet, og vi har besluttet at reducere grundskylden i samme takt, som det falder, indtil vi får en situation, hvor grundskyldsniveauet og dermed dansk landbrugs omkostningsniveau gør, at landbruget kan konkurrere med de øvrige lande, og vi har en tilfredsstillende situation for erhvervet.

Derefter må vi så tage stilling til, hvad vi skal gøre, og her er det, jeg advarer imod en denationalisering af landbrugspolitikken, fordi de store lande altid kan betale deres landbrug mere, end vi kan. Vi er en lille åben økonomi, og vi har simpelt hen ikke penge til at kompensere for nedsættelser, når man for alvor tager fat på de 7,5 mia. kr.